

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 25. Patientiæ varia motiva alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Iusti confitebantur nomini tuo. Pl. 139. 14. Designatur, hoc debere fieri inter quaslibet corporis graves, amarasque pressuras. Tunc enim magna virtus est laudare Dominum, quando seipsum sæculi blandimenta subducunt. Bonus enim fuit Job, cum Dominum dives colebat: sed quanto melior, dum eum sub multiplici afflictione laudabat. Cassiodorus hic.

Percusserunt me, & vulneraverunt me. Cant. 5. 7. Exarsit inde in amore Dilecti validius: *ut nuntietis ei, quia amore langueo.* v. 8. Addit laudes dilecti, licet eam pulsari, & vulnerari passus: *Dilectus meus candidus, & rubicundus.* Velloso in Judith. 7. Paræn. 24.

Acceptit Jesus panem, & benedixit ac fregit &c. Matth. 26. 26. Divisa in Apostolos Eucharistiã, observatur Christo ob oculos tota crucis injuria; quam libenter sustinens *gratias egit*: ut ostendat se in gratijs fractionem sui corporis, id est, occisionem suscipere, ait Theophylactus. Id ib.

In eadem afflictione mali Deum detestantur, atque blasphemant; boni autem precantur, & laudant. Tantum interest; non qualia, sed qualis quisque patitur. S. August. de Civ. 1. 1. c. 8.

§. XXIV.

Patientia motivum Resurrectio.

Venientes venient cum exultatione. Pl. 125. 6. Venientes utique in Resurrectione venient ad iudicium cum exultatione *portantes manipulos myrtæ suæ.* S. Bonavent. in Pl. 118.

Cæterum nos amemus patientiam Dei, patientiam Christi: rependamus illi, quam pro nobis ipse defendit. Offeramus patientiam Spiritus, patientiam carnis; qui resurrectionem carnis, & Spiritus, credimus. Tertulian. lib. de patientia.

§. XXV.

Patientia varia motiva alia.

Dabit percutienti se maxillam. Thr. 3. 30. Patientia humilitatis indicium est. S. Paschas. hic.

Mitte gladium tuum in locum suum. Matth. 26. 52. S. Leo l. 6. de Pass. superfluum erat, ut, qui volebat praesidiõ Angelicarum virtutum juvari, vellet se unius Discipuli oppositione defendi. Fugiamus & nos, qui magnalia Mundi abnegavimus, de parvis consolationem querere; qui plenas mensas abjecimus, ad micas inhære. Bæza t. 1. l. 1. c. 11. §. 12.

Si sol super iracundiam nostram occiderit. (Eph. 4. 26.) periclitamur. Non licet nobis unã die sine patientiã manere. Tertull. 1. de pat.

Abstia a servo Dei tale inquinamentum; ut patientiã majoribus tentationibus preparata in frivolis excidat. Id. ib.

Duplex patientiam manet victoria: hominem vicisse, proprios animorum motus; & temperasse mores alienos. S. Valerianus hom. 12.

Quemadmodum incus aliqua, licet quidem semper verberetur; non tamen dat tergum, neque concavitatis formam in se recipit, sed eadem, semper manet, sibi que similis: sic & qui verum se vult gerere Christianum; inter diversas tribulationes, atque tentationes; sive extrinsecus ab hominibus illatas injurias, contumelias, persecutiones, damna, aut alia ejusmodi; sive intrinsecus a spiritibus malignis inductas angustias diversissimas; unus, & idem, maneat oportet, fortiter quæcunque obvenientia perferens. S. Ephrem de fide.

Mihi crede: non habet concupiscentia locum, ubi patientia dominatur; ubi vivitur sobriè; ubi mors timetur. S. Zeno Ver. f. de Continentia.

Tota vita iusti in duobus est: pati malum, & facere bonum, id est, labor, & dolor. Hugo Card. in Gen. 26.

§. XXVI.

Patientia in injurijs.

Nostri est aqua-vocavit Calumniam. Gen. 26. 20. Locum injuriæ vocat Calumniam; & v. 21. *inimicitias.* S. Chrysost. hom. 52. in Gen. non oblectatus est; sed in sola fontium appellatione reliquit aliena malitia memoriam indelebilem. Velloso in Judith. 2. Paræn. adv. 5.

Annis, quibus vidimus mala. Pl. 89. 15. En quomodo generosa animæ inflicta a Deo ærumnas extenuant quõvis aliõ corporis sensu mala si dicerent se expertos, gravius se faterentur oppressos. At, cum dicunt, nulla se solùm vidisse, vix se testantur afflictos. Cor enim inter ærumnas premitur, auris strepitu quatitur, affligitur memoria recordatione malorum; odoratus oneratur graveolentiã: solus oculus solem æmulatus, ærumnas videt, nec sentit; vulnera incruentus spectat, lætus mœsta intuetur, fractionem integer aspicit, fordidus adest immaculatus. Oliva l. 12. Strom. §. annis, quibus vidimus &c.

Non: ne forte colligentes Zizania &c. Matth. 13. 29. V. Beda: hic nobis patientiæ exemplum præbetur: ut, sicut paterfamilias in dolo inimici patiens fuit, sic in aliqua nos læsione, non statim ad vindictam, sed magis ad tolerantiam, recurramus. apud Sylveira in Matth. 13.

Quantas Moyses a populo illatas absorbebat injurias! quam miti sermone post injurias appellabat populum! consolabatur in laboribus, delinibat oraculis, fovebat operibus: merito æstimatus est supra homines. S. Ambros. l. 2. offic. c. 7.

§. XXVII.

Preparatio ad adversa.

Nuntius venit ad Job. 1. 14. &c. Unã adversitate nuntiata statim altera nuntiatur: nè, si ali-